

Insurgency - การก่อความไม่สงบ – การก่อความไม่สงบในยุคหลังสงครามเย็น

พ.อ.ดร.ธีรพันธ์ นันทขว้าง

รอง ผอ.กศย.ศสย.สพท.

ท่ามกลางความขัดแย้งและแตกแยกอย่างรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบัน คงเป็นความรู้สึกที่อยากจะบรรยายสำหรับคนไทยอีกหลายๆ คน ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจของโลกในปัจจุบันที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยด้วยแล้วนั้น ยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกเดือนกลางที่ประเทศไทยจะสามารถผ่านพ้นวิกฤตการณ์ และก้าวผ่านไปเป็นประเทศที่คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้คนที่ไม่มีสี' หลายๆ คน นั้นเฝ้ามองว่า วันนี้คนไทยทุกคนมองไปที่ผลประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้งหรือว่ามองที่ผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้งกันแน่ และสิ่งที่ยังส่งผลให้สถานการณ์ต่างๆ เลวร้ายลง เมื่อต่างฝ่ายต่างพยายามปลุกฝังอุดมการณ์ความเชื่อในกลุ่มของตนผ่าน เทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication Technology : ICT) โดยเทคโนโลยีเหล่านี้สามารถสื่อสารกับประชาชนในทุกกระดับได้อย่างรวดเร็วและทันที และถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการหลอหลอมอุดมการณ์ที่นำไปสู่การโค่นล้มอำนาจฝ่ายตรงข้าม และการได้มาซึ่งอำนาจของฝ่ายตน การดำเนินการในลักษณะนี้จะเรียกว่าการก่อความไม่สงบ (Insurgency)

เมื่อกล่าวถึงคำว่าก่อความไม่สงบแล้ว หลายคนมักจะนึกไปถึงการใช้ความรุนแรงและกองกำลังติดอาวุธเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ แต่ความจริงแล้วการก่อความไม่สงบนั้นจะมีการดำเนินการในหลากหลายรูปแบบ คำว่าการก่อความไม่สงบนั้นมีความหมายในลักษณะต่างๆ ดังนี้

พจนานุกรมศัพท์ทหาร ได้บัญญัติคำจำกัดความของสงครามก่อความไม่สงบ ไว้ดังนี้ *เป็นการต่อสู้ระหว่างรัฐบาลตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ กับพวกก่อการไม่สงบที่ได้จัดตั้งขึ้นและได้รับการสนับสนุนเป็นประจำจากวงภายนอกให้ก่อการอย่างรุนแรงจากวงใน เพื่อต่อต้านกิจกรรมการเมือง การสังคม การเศรษฐกิจ การทหาร และงานด้านพลเรือน ทั้งนี้ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อก่อความพินาศให้แก่ทุกระบบภายในประเทศหรือจนกว่าจะโค่นล้มลงในที่สุด* [1]

โดยใน The Merriam-Webster Online Dictionary ได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้ *“a condition of revolt against a government that is less than an organized revolution and that is not recognized as belligerency”* [2] ซึ่งสามารถถอดเป็นใจได้ดังต่อไปนี้ *การก่อความไม่สงบหมายถึง เงื่อนไขที่กลุ่มต่อต้านรัฐบาลกระทำการต่อต้านรัฐบาล โดยมีการจัดการในระดับที่น้อยกว่าการปฏิวัติ และ ยังมีลักษณะไม่เป็นภาวะสงคราม*

ในเว็บ Army-Technology.com ได้ให้ความหมายไว้ว่า *A Insurgency is an operation that aims to overthrow an existing regime, often using guerilla tactics.* [3] ซึ่งถอดใจความเป็นภาษาไทยได้ว่า *การก่อความไม่สงบเป็นการปฏิบัติการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อล้มล้างระบอบในปัจจุบัน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมักจะใช้ยุทธวิธีของกองโจร*

ส่วน Mark Monday และ Gary Stubblefield ได้กล่าวถึงคำว่า Insurgency ในบทความชื่อ Insurgency--What's in a Name? ดังนี้ *An insurgency is usually directed at changing the policies of the governing authority, the personnel of the authority, or the governmental structure, by means not usually used in--or sanctioned by--the existing system.* [4] ซึ่งถอดใจความเป็นภาษาไทยได้ว่า *การก่อความไม่สงบโดยทั่วไปแล้วเป็นการกระทำที่มุ่งไปสู่การเปลี่ยนแปลงนโยบายของอำนาจรัฐ บุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐ หรือ โครงสร้างในการบริหารจัดการที่มีอยู่ของรัฐ โดยใช้เครื่องมือที่ไม่นิยมใช้ปฏิบัติกัน*

นอกจากความหมายของการก่อความไม่สงบแล้ว การกำหนดรูปแบบของการก่อความไม่สงบก็เป็นสิ่งสำคัญที่ควรทราบ ในอดีตนั้นการก่อความไม่สงบจะมีรูปแบบในลักษณะของการใช้กองกำลังติดอาวุธเข้าก่อการ ดังจะเห็นได้จาก

ใน คู่มือราชการสนามว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ พ.ศ.2540 (ร.ส.100-20)² ได้แบ่งรูปแบบการก่อความไม่สงบออกเป็น 4 รูป [5] แบบได้แก่

- การก่อความไม่สงบโดยการบ่อนทำลาย (Subversion Insurgency) : คือการแทรกซึมเข้าไปฝังตัวในโครงสร้างทางการเมืองของประเทศ องค์กรทางสังคมต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อหาทางการควบคุมโครงสร้างขององค์กรต่าง ๆ เหล่านั้น และใช้การโฆษณาชวนเชื่อทำการยุยงให้ องค์กรต่าง ๆ เกิดความขัดแย้ง และในบางองค์กรอาจก่อความไม่สงบขึ้น รวมถึงการชักจูงให้บุคคลระดับสูงขององค์กรเหล่านั้นให้มาเป็นพวก และจะดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อขยายแนวร่วมให้มากขึ้น เมื่อใดก็ตามที่ฝ่ายก่อความสงบที่ฐานการสนับสนุนทางการเมืองที่มั่นคงแล้ว จะเริ่มดำเนินการเรียกร้องต่อรัฐบาลในลักษณะที่ทางฝ่ายรัฐบาลไม่สามารถตอบสนองได้ จึงส่งผลให้การดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐบาลมีความวุ่นวาย ไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ การก่อความไม่สงบในรูปแบบนี้มักจะหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงโดยเปิดเผย

- การก่อความไม่สงบ โดยใช้แกนนำปฏิวัติ (Critical-Cell Insurgency) : คือการแทรกซึมไปในสถาบันต่าง ๆ ของรัฐบาลเพื่อทำลายโครงสร้างการบริหารภายในระบบ ทั้งในทางลับและเปิดเผย เพื่อสร้างเงื่อนไขการปฏิวัติให้เกิดขึ้น โดยดำเนินการบ่อนทำลายในทางทั้งในทางลับและเปิดเผย และใช้ความรุนแรงดำเนินการในทางลับ และเมื่อสถานการณ์เอื้ออำนวย (รัฐบาลอ่อนแอและฝ่ายก่อความไม่สงบมีความเข้มแข็ง) ฝ่ายก่อความไม่สงบจะเข้าทำการยึดอำนาจโดยกำลังติดอาวุธ

- การก่อความไม่สงบโดยมุ่งเน้นมวลชน (Mass-Oriented Insurgency) : คือการสร้างความขัดแย้งที่ยาวนานกับฝ่ายรัฐบาล โดยการจัดตั้งองค์กรมวลชนจากประชาชนส่วนใหญ่ ให้สนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มก่อความไม่สงบ การจัดตั้งองค์กรมวลชนของการก่อความไม่สงบรูปแบบนี้จะมีโครงสร้างที่สลับซับซ้อน เพราะจะมีส่วนที่เป็นกองโจรติดอาวุธ และองค์กรมวลชนที่ใช้ในการต่อสู้กับรัฐบาล และมีการนำโดยการจัดตั้งรัฐบาลซ้อนขึ้นมา เพื่อพร้อมที่จะเข้าเป็นรัฐบาลแทนรัฐบาลในปัจจุบัน

- การก่อความไม่สงบแบบดั้งเดิม (Traditional Insurgency) : มีรากฐานมาจากความไม่พอใจในรัฐบาลที่ดำเนินนโยบายในเรื่อง ความแตกต่างในชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์ ที่ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างชนกลุ่มที่เป็นกลุ่มน้อยต่าง ๆ กับชนกลุ่มใหญ่ การก่อความไม่สงบในรูปแบบนี้จะมุ่งเน้นในเรื่องของการแยกตัวจากการควบคุมของรัฐบาล การแบ่งแยกดินแดน เพื่อปกครองตนเอง โดยที่ไม่มีความต้องการที่จะครอบครองการปกครองทั้งหมดของประเทศ มักจะนิยมใช้ความรุนแรงในการดำเนินการ อย่างไรก็ตามการก่อความไม่สงบลักษณะนี้จะไม่มีการสร้างการจัดที่มีความชัดเจน และการก่อความไม่สงบรูปแบบนี้จะยุติลงเมื่อทางฝ่ายรัฐบาลยินยอมให้กลุ่มก่อความไม่สงบแบ่งแยกตนเองออกไปปกครองกันเองไม่ขึ้นกับการปกครองของรัฐบาล

อย่างไรก็ดีกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ก่อเกิดมุมมองและการพัฒนารูปแบบของการก่อความไม่สงบ โดยขยายรูปแบบออกไปสู่การไม่ใช้ความรุนแรง และการไม่ใช้กองกำลังติดอาวุธหรือกองโจร เข้าทำการก่อความไม่สงบ ดังเช่น ในบทความ Insurgency--What's in a Name? ได้แบ่งรูปแบบของการก่อความไม่สงบออกเป็น 6 ประเภท [6] คือ

- การต่อต้านโดยไม่ใช้ความรุนแรง (Non – Violent Resistance) : เป็นการก่อความสงบโดยไม่ใช้ความรุนแรงเป็นหลัก มีวัตถุประสงค์เพื่อเรียกร้องให้ประชาชนสนับสนุนและแสดงให้เป็นถึงการปฏิเสธนโยบาย กฎหมาย หรืออำนาจรัฐ ในบทความ Insurgency--What's in a Name? ได้แบ่งลักษณะของการต่อต้านโดยไม่ใช้ความรุนแรงออกเป็น 3 ลักษณะคือ [7] 1) การประท้วง – คือการออกมารวมตัวกันของกลุ่มคนเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 2) การไม่ให้ความร่วมมือ – เป็นการดำเนินการของกลุ่มคนที่ปฏิเสธการร่วมมือ เช่น การนัดหยุดงาน หรือ การทำงานให้ช้าลง เพื่อ

เรียกร้องให้เห็นความสนใจและนำไปสู่การต่อรองต่างๆ และ 3) การแทรกแซง – เป็นการดำเนินการของกลุ่มคนที่แสดงออกโดยการนั่งเฉยๆ การกีดขวางของกลุ่มคน การบุกกรุกเข้าไปในพื้นที่ที่หวงห้าม เป็นต้น

- การยึดอำนาจรัฐด้วยการทำ รัฐประหาร (Coup) : การทำรัฐประหารเป็นการใช้กำลังทหารหรือตำรวจเข้ายึดครองอำนาจ และทำการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจ มีขั้นตอนการดำเนินการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การยึดอำนาจจากกลุ่มเก่าโดยกำลังทหารหรือตำรวจ 2) ผู้ที่มีอำนาจแท้จริงแสดงตน ประกาศปลดอำนาจเก่าและก้าวเข้าสู่อำนาจ และ 3) สถาปนาความมั่นคงโดยการ จัดสรร แบ่งมอบ วางตัว ของกลุ่มอำนาจใหม่ และการทำรัฐประหารแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) การทำรัฐประหาร โดยกลุ่มเล็กๆ ที่ใกล้ชิดกับผู้บริหารประเทศ โดยเข้าควบคุมจับกุมตัวหรือสังหารผู้บริหารประเทศ และ 2) การทำรัฐประหารเมื่อ เกิดความขัดแย้งหรือความไม่พอใจของประชาชนอย่างรุนแรง และกองทัพตัดสินใจว่าถึงเวลาที่จะต้องเริ่มต้นใหม่ จึงนำไปสู่การทำรัฐประหาร และเมื่อทำการรัฐประหารแล้วก็จัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศใหม่ ซึ่งอาจจะมาจากประชาชน หรือตัวแทนจากกลุ่มอำนาจใหม่ก็ได้

- การทำสงครามกองโจร (Guerrilla Warfare) : เป็นการปฏิบัติทางทหารและอย่างเป็นทางการ ซึ่งกระทำในดินแดนของข้าศึก หรือในเขตที่ข้าศึกยึดครอง โดยกำลังรบนอกแบบหรือกำลังไม่ตามแบบ (irregular forces) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกำลังในท้องถิ่น โดยกองโจรจะควบคุมดินแดนได้บางส่วน สำหรับการทำให้สงครามกองโจร ตามแนวคิดของ เหมาเจ๋อตุง จะแบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นรับ ในขณะที่มีกำลังน้อยกว่ากำลังของเจ้าหน้าที่รัฐ จะต้องดำเนินการแทรกซึมบ่อน ทำลาย และปลุกระดมทุกรูปแบบโดยดำเนินการทั้งในเมืองและชนบทเพื่อให้เกิดความแตก แยกในหมู่ประชาชนและข้าราชการ โดยชี้ให้เห็นถึงความอ่อนแอและความล้มเหลวของรัฐบาล สำหรับการสู้รบใช้แบบ จรยุทธ (Mobile Warfare) ชุ่มยิง ชุ่มโจมตี หรือยิงรบกวาด 2) ขั้นยัน ในขั้นตอนนี้ฝ่ายที่ทำสงครามปฏิวัติ จะพยายามทำลายเศรษฐกิจของชาติทุก วิถีทาง และสร้างความวุ่นวายให้เกิดขึ้นในสังคม สำหรับในชนบทนั้นจะทำการสู้รบด้วยสงคราม จรยุทธเป็นหลัก ด้วยการต่อต้านกำลังป้องกันและปราบปรามฝ่ายรัฐบาลรวมทั้งเข้าครอบครอง พื้นที่ในชนบท บางแห่งเพื่อประกาศเป็นเขตปลดปล่อย และฐานที่มั่น และ 3) ขั้นรุก ขั้นนี้เป็นขั้นที่ฝ่ายปฏิวัติจะทำการรุกทางทหารและดำเนินสงครามจิตวิทยาอย่าง กว้างขวาง การเปิดสงครามรบพุ่งจะเป็น การใช้กำลังรบตามแบบ (Conventional Warfare) เพื่อให้ได้ชัยชนะในขั้นแตกหัก ยึดเมืองและทำการปฏิวัติล้มล้างการปกครองและยึดอำนาจรัฐ และบีบบังคับให้รัฐบาลต้อง ขอมงานในที่สุด

- การก่อการจลาจล และการปฏิวัติ (Riot / Revolution) : การจลาจลและปฏิวัติเป็นการก่อความไม่สงบที่มีลักษณะคล้ายกับสงครามกลางเมือง คือมีมวลชนขนาดใหญ่รวมตัวกันเคลื่อนไหวเพื่อที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง แต่มวลชนที่มารวมตัวกันนั้นอาจจะไม่สามารถที่ทำการควบคุมได้ และนำไปสู่การจลาจล สร้างความวุ่นวาย สับสน และเสียหายได้ ในกรณีที่มีมวลชนมีขนาดใหญ่มาก เมื่อสถานการณ์พัฒนาไปสู่การจลาจลแล้ว ก็มีการปราบปรามจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่ามวลชนเจ้าหน้าที่รัฐเข้าปราบปรามโดยใช้ความรุนแรง ทำให้มวลชนมีเพิ่มมากขึ้นและนำไปสู่การปฏิวัติเปลี่ยนแปลงระบอบได้

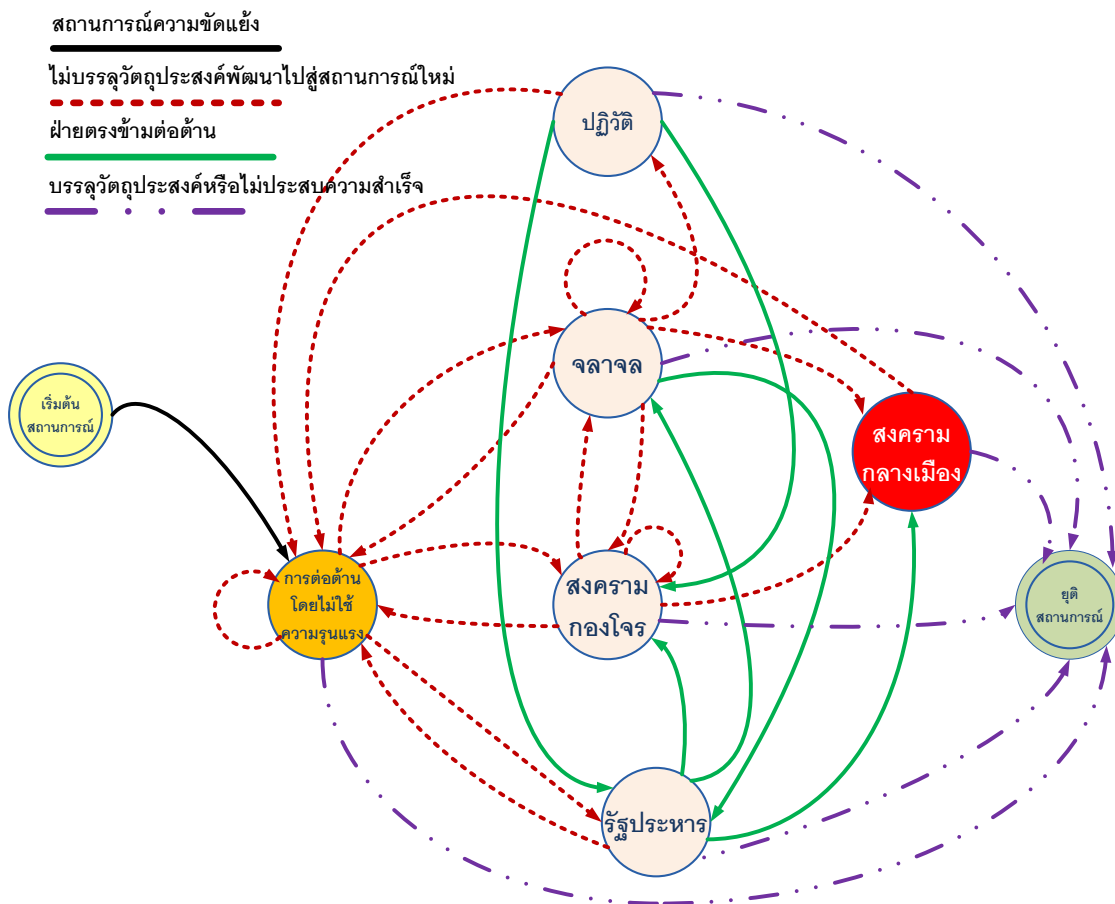
- การก่อการร้าย (Terrorism) : การก่อการร้ายเป็นรูปแบบหนึ่งของการก่อความไม่สงบโดยลักษณะของการก่อการร้ายมี 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) กลุ่มการก่อการร้ายใช้ความรุนแรงหรือ มีแนวโน้มจะใช้ความรุนแรง 2) ผู้เสียหายถูกเลือกโดยโอกาสในการกระทำมากกว่าที่จะถูกเลือกโดยหลักเหตุผล และ 3) ผู้ก่อการร้ายมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ความกลัวและความสับสน นอกจากนี้ในบทความ Insurgency--What's in a Name? ได้แบ่งรูปแบบของการก่อการร้ายออกเป็น 5 แบบ ได้แก่ 1) การก่อการร้ายทางการเมือง (Political Terrorism) – ความกลัวถูกสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง 2) การก่อการที่ไม่หวังผลทางการเมือง (Non-political Terrorism) – เป็นการก่อการร้ายที่มีวัตถุประสงค์หลักที่ไม่ใช่ทางการเมือง 3) การกระทำที่คล้ายการก่อการร้าย (Quasi Terrorism) – เป็นกลุ่มที่ใช้เทคนิคของการก่อการร้าย เช่น การจับตัวประกัน

ระหว่างการปล้นธนาคาร 4) การก่อการร้ายทางการเมืองอย่างจำกัด (Limited Political Terrorism) – การก่อการร้ายลักษณะนี้เป็นการดำเนินการภายใต้ข้อจำกัดทางการเมือง ไม่ประสงค์จะดำเนินการใดๆ ก็ตามที่กระทบต่ออำนาจรัฐในภาพรวมหรือโครงสร้างทางสังคม และ 5) รัฐก่อการร้าย (State Terrorism) – หมายถึงการควบคุมรัฐโดยใช้ความหวาดกลัว ตัวอย่างเช่น การใช้วิธีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของตนเองของ พลพต ในการควบคุมของกลุ่มเขนรแดง ในช่วงการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์

- การทำสงครามการเมือง (Civil War) : เป็นสงครามภายในกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรม สัญชาติ หรือสังคมแบบเดียวกัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อแย่งชิงอำนาจหรือดินแดน สงครามกลางเมืองอาจนับเป็นการปฏิวัติ (Revolution) ได้ในกรณีที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมครั้งใหญ่ภายในสังคมนั้นหลังจากสิ้นสุดสงคราม

จากการเปลี่ยนแปลงนี้เองทำให้นักการทหารและนักยุทธศาสตร์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติจะต้องคำนึงถึง รูปแบบที่พัฒนาการเปลี่ยนไปตามห้วงเวลา ดังเช่นสถานการณ์ปัจจุบันใน ซึ่งไม่สามารถละเลยได้ว่า ปัญหาความวุ่นวายและแตกแยกทางการเมือง นั้น ได้ถูกพัฒนาไปโดยใช้แนวความคิดของการก่อความไม่สงบยุคใหม่ที่ใช้ประชาชน เข้ามาเป็นส่วนขับเคลื่อนแทนกองกำลังติดอาวุธ การดำเนินการเช่นนี้เป็นสิ่งที่ทั้งกลุ่มเสื้อเหลืองและเสื้อแดงต่างก็ใช้ในลักษณะเดียวกัน

โดยแนวความคิดในในปัจจุบันสำหรับการก่อความไม่สงบเพื่อที่จะนำไปสู่การล้มล้างอำนาจรัฐนั้น สามารถแสดงได้ตามภาพที่ 1 และสามารถอธิบายได้พอสังเขปดังนี้

ภาพที่ 1 แบบจำลองการก่อความไม่สงบในยุคหลังสงครามเย็น

ความขัดแย้งจะเป็นสิ่งที่พัฒนาสถานการณ์ให้ไปสู่สถานการณ์ขั้นการต่อต้านโดยไม่ใช้ความรุนแรง ซึ่งถ้าการเคลื่อนไหวดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์สถานการณ์จะพัฒนาไปสู่ขั้นการยุติสถานการณ์ แต่ถ้าไม่บรรลุวัตถุประสงค์และกลุ่มที่เรียกร้องไม่มีกำลังและประชาชนสนับสนุนอย่างเพียงพอ สถานการณ์อาจจะวนกลับมาสู่ขั้นเดิมคือขั้นการต่อต้านโดยไม่ใช้ความรุนแรง หรืออาจจะถูกพัฒนาไปสู่ขั้นการจลาจลและอาจนำไปสู่การปฏิวัติเปลี่ยนแปลงล้มล้างอำนาจรัฐได้ และจะพัฒนาไปสู่ขั้นการยุติสถานการณ์ แต่ถ้าไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กลุ่มตัวเองต้องการและรัฐเข้ายุติปราบปรามจลาจลสถานการณ์อาจจะกลับไปสู่สถานการณ์ขั้นการต่อต้านโดยไม่ใช้ความรุนแรง หรือขั้นการจลาจลอีกรอบ แต่ถ้าประชาชนยังให้การสนับสนุนสถานการณ์จะถูกพัฒนาไปสู่ขั้นการทำสงครามกลางเมืองและจะเข้าสู่ขั้นการยุติสถานการณ์เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชนะ หรือทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่าจะยุติสถานการณ์ ในทางกลับกันถ้าขาดการสนับสนุนจากประชาชนอย่างเพียงพอและต่อเนื่องแล้วการจลาจลจะพัฒนาไปสู่ขั้นการยุติสถานการณ์

นอกเหนือจากสถานการณ์ขั้นจลาจลที่พัฒนามาจากสถานการณ์ขั้นการต่อต้านโดยไม่ใช้ความรุนแรง แล้วสถานการณ์ยังสามารถพัฒนาไปสู่ขั้นการทำรัฐประหาร ได้ถ้ากองทัพอยู่ข้างฝ่ายที่ทำการเรียกร้อง แต่หลังจากขั้นรัฐประหารแล้วสถานการณ์อาจจะพัฒนาไปสู่ขั้นสงครามกลางเมือง หรือ ขั้นการต่อต้านโดยไม่ใช้ความรุนแรง ได้ถ้ามีการต่อต้านจากประชาชน แต่ถ้าไม่มีการต่อต้านใดๆ สถานการณ์จะไปสู่ขั้นยุติสถานการณ์

จากที่กล่าวมาในข้างต้นนั้นจะพบสถานการณ์ในปัจจุบันนั้นสังคมไทยยังคงตกอยู่ในความเสี่ยง ไม่ว่าจะเป็นขั้นจลาจล หรือ ปฏิวัติ หรือ ขั้นรัฐประหาร หรือ ขั้นการทำสงครามกลางเมือง ไปจนกว่าแต่ละฝ่ายในสังคมไทยจะหันหน้าเข้าหากัน มีการเคารพหรือความเอื้ออาทรต่อกัน และมีความรู้สึกร่วมกันว่าเราเป็นคนไทย ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้สิ่งหลักๆ นั้นเกิดมาจากการแสวงหาอำนาจของนักการเมืองที่ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้ง นักการเมืองที่ต้องการจะให้พวกของตนเองได้ขึ้นมาใช้อำนาจ และนำประชาชนและความมั่นคงของชาติมาเป็นเครื่องมือในการเข้าสู่อำนาจ ซึ่งถ้านักการเมืองเหล่านั้นใช้เวทีทางการเมืองเป็นเส้นทางเข้าสู่อำนาจแล้ว ความรุนแรงและความขัดแย้งคงไม่เกิดขึ้นในสังคมไทย แต่ถ้านักการเมืองเหล่านั้นไม่ใช้เวทีการเมืองในการให้ได้มาซึ่งอำนาจแล้วการก่อความไม่สงบจึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ และวันนั้นสังคมไทยยังคงจะมีแต่ความขัดแย้ง ความวุ่นวาย ความสับสน ประเทศไทยคงไม่ได้เดินไปไหนมีแต่ถอยหลังและอาจจะล่มสลายในที่สุด ถ้านักการเมืองไม่ว่าจะฝ่ายไหนที่เห็นแต่ผลประโยชน์ส่วนตัวและกลุ่มของตนเป็นที่ตั้ง

เชิงอรรถ

1. มีคนกล่าวว่า การสร้างสี่ขึ้นมาใหม่เช่น สีขาว จะยังเป็นการสร้างความแตกแยกให้กับสังคมไทยมากขึ้น ในบทความนี้ขอกล่าวถึงคนที่ไม่ใช่กลุ่มเสื้อเหลืองและเสื้อแดงว่าเป็นคนไม่มีสี
2. รส.หรือ คู่มือราชการสนาม เป็นเอกสารที่ใช้เป็นหลักนิยม (แนวคิด แนวทาง) ในการปฏิบัติการทางทหารต่างๆ และสำหรับ รส.100-20 พ.ศ.2540 นั้นที่พัฒนามาจาก Field Manual 100-20 International Defense and Development หรือ FM 100-20 ของกองทัพสหรัฐฯ ที่นำออกมาใช้ใน ปี พ.ศ.2517 ประกอบกับการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ของไทย ซึ่งกองทัพไทยพัฒนาเสร็จในปี พ.ศ.2540 หลังจากกองทัพสหรัฐฯ 23 ปี

อ้างอิง

[1] โรงเรียนเสนาธิการทหารบก “เอกสารจ่ายยืมประกอบการบรรยาย วิชา สงครามนอกแบบ ส่วนวิชาสงครามพิเศษ พ.ศ. 2541”, โรงพิมพ์กองอุปกรณ์การฝึกและศึกษา สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, 2541, หน้าที่ 3

[2] <http://www.merriam-webster.com/dictionary/insurgency>.

[3] <http://www.army-technology.com/glossary/insurgency.html>.

[4] <http://paladin-san-francisco.com/inindex.htm>.

[5] กองทัพบก “คู่มือราชการสนามว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ พ.ศ.2540 (รส.100-20)” โรงพิมพ์กรมยุทธศึกษาทหารบก, 2540.

[6] [4] op. cit.

[7] ibid.